

Sygn. akt II Cz 657/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy w składzie następującym:.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

SSO Maria Leszczyńska (spr.)

SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : D. K., K. K. (1)

przeciwko : M. S., E. S., K. K. (2),F. S., E.

S., J. S., O. S.

o: eksmisję

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z

siedzibą w Nakle nad Notecią

z dnia 15 lipca 2013 r. sygn. akt VC 272/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn.akt II Cz 657/13

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli do Sądu Rejonowego w Szubinie pozew przeciwko: M. S., E. S. oraz małoletnim: K. K. (2), J. S., O. S. i F. S..

W dniu 8.04.2013r. w sprawie został wydany wyrok zaoczny, gdzie jako pozwanych a zarazem zobowiązanych do opuszczenia lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w N. przy ulicy (...) wskazano M. S., E. S., małoletniego K. K. (2)

reprezentowanego przez matkę E. S. oraz małoletnich F., E., J. i O. rodzeństwo S. reprezentowanych przez rodziców E. i M. S..

Pismem z dnia 11.07.2013r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów – E. K. wniosła o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku zaocznym wydanym w tej sprawie poprzez wykreślenie spośród pozwanych małoletniej E. S.. W uzasadnieniu wniosku podniosła ona, że pozwanymi w niniejszej sprawie byli jedynie: M. S., jego żona E. S. oraz małoletni K. K. (2), J., O. i F. rodzeństwo S..

Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle n/Notecią na podstawie art. 350§1 kpc a contrario oddalił wnioski powodów z dnia 25.06.2013r. o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku zaocznym Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 08.04.2013 roku, w zakresie wykreślenia spośród pozwanych zobowiązanych do opuszczenia lokalu małoletniej E. S..

Wskazał Sąd, iż z analizy akt sprawy wynika, iż rzeczywiście wśród pozwanych wymienionych w pozwie brak małoletniej E. S., jednak M. S. podczas przesłuchania na rozprawie dnia 8 kwietnia 2013 roku zeznał, że E., J., O. i F. są dziećmi M. i E. S..

Zgodnie z art. 350§1 kpc Sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie i oczywiste omyłki.

Powołany przepis dotyczy jednak tylko oczywistych omyłek Sądu, a nie zmian merytorycznych orzeczenia.

Wobec wyjaśnień pozwanego, wymienienie małoletniej E. S. jako pozwanej w tymże wyroku nie można potraktować jako oczywistej omyłki.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w postanowieniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie. Domagali się sprostowania wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 8 kwietnia 2013r. Twierdzili, że małoletnia E. S., co do której orzeczono eksmisję w ogóle nie istnieje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Sprostowanie orzeczeń sądowych prowadzi do przywrócenia treści dokumentu orzeczenia – bez potrzeby uruchamiania nadzoru judykacyjnego – rzeczywistej woli składu sądowego. Dlatego przedmiotem sprostowania może być wyłącznie oczywista omyłka sporządzającego dokument orzeczenia i uwidoczniona w osnowie tego dokumentu, nie zaś wadliwość, która wystąpiła już w procesie decyzyjnym orzekania.

W nauce panuje zgoda, że sprostowanie nie może prowadzić do odmiennego merytorycznego rozpoznania sprawy.

Znamiennym jest również to, że w trybie art. 350 można prostować tylko pomyłki Sądu, natomiast niedopuszczalne jest sprostowanie pomyłki spowodowanej przez stronę (wyrok SN z dnia 8.VI.1977 r. IV PRN 4/77).

Jeżeli więc błąd w orzeczeniu wynikł z wadliwości informacji przekazanej Sądowi przez stronę o sprostowaniu w trybie komentowanego przepisu nie może być mowy. Pomyłka strony może być sprostowana w toku postępowania na żądanie strony lub z inicjatywy Sądu, nie może wszakże być sprostowana już po wydaniu wyroku.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 8 kwietnia 2013r. po stronie pozwanej wpisał małoletnią E. S. zarówno w rubrum, jak i w sentencji.

Być może fakt ten wynikał z błędnej informacji uzyskanej od M. S., zatem wadliwość wystąpiła już w procesie decyzyjnym Sądu.

Tymczasem rozstrzygnięcie zawarte w sentencji orzeczenia w stosunku do osób niebędących stronami w tej sprawie nie podlega sprostowaniu w trybie art. 350§1 i 3 kpc (uchwała SN z dnia 26.IV.1995r. III CZP 43/95, OSNC 1995, nr 9, poz.1220.

Pominięcie w wyroku osoby E. S. nie stanowiłoby bowiem uściślenia oznaczenia strony przez Sąd, a podmiotowe przekształcenie procesu, co z przyczyn oczywistych na tym etapie postępowania nie jest możliwe.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.